Ogłoszenia Parafialne

Boża mądrość wskazuje drogę do prawdziwego Skarbu, jest nim więź z Bogiem i - w Boga - z drugim człowiekiem, który jest zdolny nas zaspokoić i uszczęśliwić.

Dziś obchodzimy IX Dzień Papieski. Przy wyjściu z kościoła możemy złożyć do puszek ofiarę na wsparcie funduszu stypendialnego fundacji *Dzieło Nowego Tysiąclecia*, dla uzdolnionej młodzieży z niezamożnych rodzin. Nabożeństwo Różańcowe w dniu dzisiejszym o godz. 17.30, a w dni powszednie tygodnia po wieczornej Mszy Św. Postarajmy się o jak najliczniejsze uczestnictwo w modlitwie różańcowej. W tym tygodniu: we wtorek wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, w czwartek Św. Teresy od Jezusa, w piątek wspomnienie Św. Jadwigi Śląskiej, a zarazem 31 rocznica wyboru Ks. Kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, w sobotę wspomnienie Św. Ignacego Antiocheńskiego. W przyszłą niedzielę rozpoczynamy Tydzień Misyjny. W środę modlimy się w intencji nauczycieli. W czwartek Nabożeństwo Różańcowe poprowadzi młodzież gimnazjalna, a w piątek zapraszamy do poprowadzenia Różańca Grupę Młodzieżową wraz z młodzieżą ponad gimnazjalną zwłaszcza o dar beatyfikacji i kanonizacji Sł. Bożego Jana Pawła II. Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rejonowi za Stacją Kolejową, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon ul. Wierzyńskiego i os. Myczkowskiego. Rada Rodziców i uczniowie Szkoły Podstawowej nr 138 w Mydlnikach informują, że w dniach 18 i 25 października będą sprzedawane wiązanki oraz znicze z okazji Uroczystości Wszystkich Świętych. Dochód uzyskany ze sprzedaży będzie przeznaczony na zakup sztandaru dla szkoły. Serdecznie Zapraszamy. Zaproszenie! Chór Schola Cantorum Mydlnicensis zaprasza Panie i Panów do wspólnego śpiewania. Próby chóru odbywają się w każdy piątek o godz. 19 ^{30} w Domu Kultury przy ul. Balickiej 289.

INTENCJE MSZALNE 12 - 18 października 2009 r.

Poniedziałek, 12 października 2009 r.	**7.00**	+ Maria Łabaj /od rodzin Czesława i Lecha Łabaj z Katowic/
	18.00	+ Władysław Kowalik i jego Rodzice
Wtorek, 13 października 2009 r.	**7.00**	+ Maria Łabaj /od rodzin Kozak i Bratek/
	18.00	+ Władysław Bialik w 4 rocz. śmierci
Środa, 14 października 2009 r.	**7.00**	+ Maria Łabaj /od rodzin Bielów i Żmudów/
	18.00	+ Regina i Michał Wąchała
Czwartek, 15 października 2009 r.	**7.00**	+ Franciszek Hans w 20 rocz. śmierci i Wiktoria żona
	18.00	+ Antoni Maria i ich Rodzice
Piątek, 16 października 2009 r.	**7.00**	O zdrowie dla Oskara i dobry rok w przedszkolu
	18.00	W Panu Bogu wiadomej intencji - błagalna
Sobota, 17 października 2009 r.	**7.00**	+ Maria Łabaj /od rodziny Małysiak/
	18.00	+ Irena Dykiel, Eugeniusz syn
XIX Niedziela Zwykła 18 października 2009 r.	**7.30**	+ Wojciech w rocz. śmierci i Franciszka żona
	9.00	+ Józef Powroźnik
	10.30	Dziękczynna w 8 rocz. ślubu Bernadety i Tomasza z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo dla Rodziny
	12.00	W 1 rocz. ślubu - podziękowanie za otrzymane łaski z prośbą o dalsze dla Joanny i Pawła
	18.00	+ Anna Kosycarz

Parafia Rzymskokatolicka ***Matki Bożej Nieustającej Pomocy,*** ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel./fax. (0-12) 626 04 53, e-mail: mydlniki@diecezja.pl, **www.mydlniki.diecezja.pl**

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 123 * 11.10.2009 r.

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

PIERWSZE CZYTANIE z Księgi Mądrości

Modliłem się i dano mi zrozumienie, przyzywałem i przyszedł na mnie duch mądrości. Przeniosłem ją nad berła i trony i w porównaniu z nią za nic miałem bogactwa. Nie porównałem z nią drogich kamieni, bo wszystko złoto wobec niej jest garścią piasku, a srebro przy niej ma wartość błota. Umiłowałem ją nad zdrowie i piękność i wolałem mieć ją aniżeli światło, bo nie zna snu blask od niej bijący. A przyszły mi wraz z nią wszystkie dobra i niezliczone bogactwa w jej ręku. Mdr 7,7–11

DRUGIE CZYTANIE Z Listu do Hebrajczyków

Żywe jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca. Nie ma stworzenia, które by było przed Nim niewidzialne, przeciwnie, wszystko odkryte i odsłonięte jest przed oczami Tego, któremu musi-my zdać rachunek. Hbr 4,12–13

EWANGELIA wg Św. Marka

Gdy Jezus wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, pytał Go: „Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”. Jezus mu rzekł: „Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: »Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę«”. On Mu

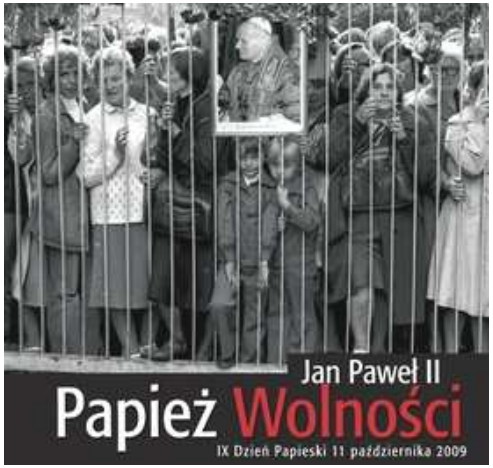

rzekł: „Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegałem od mojej młodości”. Wtedy Jezus spojrzał z miłością na niego i rzekł mu: „Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną”. Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości. Wówczas Jezus spojrzał wokoło i rzekł do swoich uczniów: „Jak trudno jest bogatym wejść do królestwa Bożego”. Uczniowie zdumieli się na Jego słowa, lecz Jezus powtórnie rzekł im: „Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność. Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”. A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: „Któż więc może się zbawić?”. Jezus spojrzał na nich i rzekł: „U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe”. Mk 10,17–27

CREDO - WIERZĘ, cz. 6

„Wierzę w ... Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego ”

„Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo” (Ga 4,4-5).

Przekazywanie wiary chrześcijańskiej jest przede wszystkim głoszeniem Jezusa Chrystusa, by prowadzić do wiary w Niego. Od początku pierwsi uczniowie zapałali pragnieniem głoszenia Chrystusa: „Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli” (Dz 4,20). Zapraszają oni ludzi wszystkich czasów, by weszli do radości ich komunii z Chrystusem: *To wam oznajmiamy, co było od początku, cośmy usłyszeli o Słowie życia, co ujrzeliśmy własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego dotykały nasze ręce – bo życie objawiło się. Myśmy je widzieli, o nim świadczymy i głosimy wam życie wieczne, które było w Ojcu, a nam zostało objawione – oznajmiamy wam, cośmy ujrzeli i usłyszeli, abyście i wy mieli współuczestnictwo z nami. A mieć z nami współuczestnictwo znaczy: mieć je z Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem. Piszemy to w tym celu, aby nasza radość była pełna (1J 1,1-4).*

Poruszeni przez łaskę Ducha Świętego i pociągnięci przez Boga Ojca, wierzymy i wyznajemy za św. Piotrem słowa wypowiedziane do Chrystusa: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” (Mt 16,16). Na skale tej wiary, wyznanej przez św. Piotra, Chrystus założył swój Kościół. I dlatego w Składzie Apostoslkim zaraz po wyznaniu wiary w Boga Ojca – Stwórcę wszechrzeczy, wyznajemy naszą wiarę w Jezusa, Syna Bożego.

Wierzymy i wyznajemy, że Jezus z Nazaretu, urodzony jako Żyd z córki Izraela w Betlejem, w czasach króla Heroda Wielkiego i cezara Augusta I, z zawodu cieśla, który umarł ukrzyżowany w Jerozolimie za czasów namiestnika Poncjusza Piłata, w czasie rządów cezara Tyberiusza, **jest Odwiecznym Synem Bożym, który stał się człowiekiem. Jest tym, którego Bóg posłał, aby się wypełniła obietnica dana Abrachamowi.** Wierzymy, że „od Boga wyszedł” (J 13,3), „z nieba zstąpił” (J 3,13: 6,33) i „przyszedł w ciele” (1J 4,2), ponieważ „Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1,14).

Jedyny Syn Boży. W Starym Testamencie tytuł *syna Bożego* jest nadawany aniołom, ludowi wybranemu, dzieciom Izraela oraz jego królom. Oznacza on wówczas przybrane synostwo, które wprowadza między Bogiem i stworzeniem związki szczególnej bliskości. Gdy obiecany Król Mesjasz jest nazywany „synem Bożym”, to zgodnie z dosłownym sensem tych tekstów, nie oznacza to w sposób konieczny, że byłby On kimś więcej niż człowiekiem. Ci, którzy określili Jezusa jako Mesjasza Izraela, być może nie zamierzali przez to powiedzieć niczego więcej. Inaczej jest jednak w przypadku Piotra, gdy wyznaje Jezusa jako Chrystusa, Syna „Boga żywego” (Mt 16,16), ponieważ Jezus odpowiada mu uroczyście: „Nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz *Ojciec mój*, który jest w niebie” (Mt 16,17). Tak samo powie Paweł o swoim nawróceniu na drodze do Damaszku: „Gdy jednak spodobało się Temu, który wybrał mnie jeszcze w łonie mojej matki i powołał łaską swoją, aby objwić Syna swego we mnie, bym ewangelię o Nim głosił poganom...” (Ga, 1,15 -16). Zaraz zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym (Dz 9,20). Od samego zatem początku to stwierdzenie stanowi centrum wiary apostolskiej, którą pierwszy wyznał Piotr jako fundament Kościoła.

Ewangelie przytaczają w dwóch uroczystych chwilach – podczas Chrztu i Przemienienia Chrystusa – głos Ojca, który określa Go jako swego „Syna umiłowanego”. Sam Jezus określa się jako „Jednorodzony” Syn Boga (J 3,16) i przez ten tytuł potwierdza swoją wieczną preegzystencję. Domaga się on wiary w „imię Jednorodzonego Syna Bożego” (J 3,18). To wyznanie chrześcijańskie pojawia się już w zawołaniu setnika wobec ukrzyżowanego Jezusa: „Prawdziwie, ten człowiek był synem Bożym” (Mk 15,39). Po zmartwychwstaniu Chrystusa Jego Boskie synostwo ukazuje się w mocy Jego uwielbionego człowieczeństwa, a apostołowie będą mogli wyznać: „Oglądaliśmy jego chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy” (J 1,14).

Katechizm Kościoła Katolickiego, red. BK

IX Dzień Papieski "Jan Paweł II - Papież Wolności"
11 października 2009 r.

Interpretacja hasła

Po raz pierwszy w haśle Dnia Papieskiego zostało użyte słowo papież. Połączenie Następcy Świętego Piotra ze słowem wolność wyraża przekonanie, że Jan Paweł II przypisywał promowaniu wolności miejsce fundamentalne, zyskując sobie tym samym prawo do miana: Papież Wolności!

Losy Karola Wojtyły i późniejsze nauczanie Jana Pawła II dowodzą że wolność potrzebna jest człowiekowi, wcale nie mniej niż chleb, miłość czy pokój. Brak wolności to szczególnie dojmujące doświadczenie. Prowadzi do osłabienia siły ducha, załamania a nawet degradacji ludzkiej godności. Człowiek jest, zdaniem Papieża, stworzony do wolności. Jest ona Jego domem, przestrzenią życia i ziemią obiecaną.

Należy podkreślić z całą mocą że Kandydat na Ołtarze w swej refleksji nie ogranicza się tylko do koncentracji na wolności zewnętrznej rozumianej jako swobody obywatelskie. Nazywanie wolnym tego, który realizuje swą wolność jedynie w sensie zewnętrznym jest poważnym spłyceniem zagadnienia. Więcej, wypaczone pojęcie wolności rozumianej jako niczym nieograniczona samowola, nadal zagraża demokracji i wolnym społeczeństwom. Istotne jest również rozróżnienie na wolność od i wolności do. Człowiek powinien nieustannie stawać się wolny od tego, co z zewnątrz zagraża jego dobru, winien wyzwalać się również z niedojrzałości, naiwności, lenistwa, wad, niewierności i nałogów. Niemniej poczucie satysfakcji z życia domaga się wolności do pracy nad sobą i dla innych, wolności do działań na rzecz dobra wspólnego, wolności do prawdy, twórczości, ofiary, poświęcenia, wierności i miłości. Wolności do wielkości człowieka!

Sługa Boży Jan Paweł II wielokrotnie podkreślał, że polem właściwym do pracy nad wolnością jest ludzkie sumienie - sanktuarium człowieka. W nim właśnie dokonują się kluczowe wybory. Sumienie nieustannie wzywa do wierności Bożym prawom i Ewangelii, które nie ograniczają jego wolności, jak dziś często się sądzi, lecz są jej absolutnym gwarantem. Dlatego Jan Paweł stwierdza z całą mocą: wolność to służyć Chrystusowi! Tak rozumiana wolność poświęca się dla innych, szczególnie potrzebujących, pomnaża dobro wspólne, spala się w miłości Kościoła i Ojczyzny oraz w zaangażowaniu międzynarodowym dla dobra całej ludzkiej rodziny.

Po pierwszej pielgrzymce Największego z Rodu Polaków do swojej Ojczyzny, której trzydziestolecie obchodzimy, dzięki wiekopomnemu niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi Polska odzyskała upragnioną wolność. Ten Pontyfikat przyczynił się także do powiewu wolności w Europie i wielu narodach świata. Gdzie modlił się Papież, tam ludzie stawali się wolni, szczególnie we własnych sercach i sumieniach. Była to iskra, która dodatkowo zapalała do troski o pełną wolność własnych państw i narodów. Dlatego z taką mocą Jan Paweł II podkreślał, że wolność jest dana i jednocześnie zadana. Zerwanie zewnętrznych więzów to dopiero początek długiej drogi do prawdziwej wolności ducha, która ma moc zaspokoić ludzkie pragnienia. Jan Paweł II mawiał: wolności nie można tylko posiadać, nie można jej zużywać. Trzeba ją stale zdobywać i tworzyć przez prawdę.

Ufamy, że IX Dzień Papieski obchodzony 11 października 2009 roku, pod hasłem Jan Paweł II - Papież Wolności, będzie świetną okazją by w łączności z Piotrem Obecnych Czasów, Ojcem Świętym Benedyktem XVI podjąć na nowo modlitwę o wolność, a także powrócić do papieskiej myśli i wyzwolić jakże potrzebną motywację do podejmowania koniecznych zadań. Wierzymy, że czyniąc to, spłacamy dług wdzięczności Bogu za ten wyjątkowy Pontyfikat.

oprac. ks. Dariusz Kowalczyk,
Fundacja "Dzieło Nowego Tysiąclecia"